ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Hybernská 18, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 2. 2013, č. j. 30 A 6/2012 - 74,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 2. 2013, č. j. 30 A 6/2012 - 74, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobou na ochranu proti nečinnosti se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by soud žalovanému přikázal vydat žalobci informaci, kolik uskladněných obálek typu III bylo ke konci března 2011 opatřeno „dispozicí“ doporučeně a kolik „dispozicemi“ doporučeně do vlastních rukou neukládat.

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 8. 1. 2013, č. j. 30 A 6/2012 - 65, nepřiznal žalobci osvobození od soudního poplatku (výrok I.) a vyzval jej k zaplacení poplatku ve výši 1.000 Kč do jednoho týdne od doručení usnesení (výrok II.).

Usnesením ze dne 8. 2. 2013, č. j. 30 A 6/2012 - 74, Krajský soud v Hradci Králové zastavil řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které namítal, že krajský soud v usnesení ze dne 8. 1. 2013 stanovil lhůtu k zaplacení soudního poplatku kratší než lhůtu pro podání kasační stížnosti. Krajský soud rovněž nezohlednil skutečnost, že nečiní úkony v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel podotkl, že není

povinen oznamovat krajskému soudu, že proti usnesení ze dne 8. 1. 2013 podal kasační stížnost, která byla doručena Nejvyššímu správnímu soudu dne 7. 2. 2013. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení krajského soudu ze dne 8. 1. 2013 ve výroku I. a usnesení krajského soudu ze dne 8. 2. 2013.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost přípustnou, neboť podle jeho konstantní judikatury *v řízení o kasační stížnosti proti usnesení městského, resp. krajského soudu, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za předchozí kasační stížnost by trvání na splnění poplatkové povinnosti znamenalo řetězení řešeného problému a ve svém důsledku by popíralo smysl samotného řízení. Tato okolnost proto sama o sobě nemůže bránit projednání věci a vydání meritorního rozhodnutí* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, www.nssoud.cz). Ze stejného důvodu nelze trvat ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti.

Napadené usnesení Nejvyšší správní soud přezkoumal v souladu s § 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud shledal, že napadené usnesení o zastavení řízení je nezákonné ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Ze spisu Nejvyššího správního soudu vedeného pod sp. zn. 3 As 37/2013 totiž zjistil, že stěžovatel podal dne 6. 2. 2013, tj. před vydáním napadeného usnesení, včasnou kasační stížnost proti usnesení krajského soudu ze dne 8. 1. 2013, jímž mu nebylo přiznáno osvobození od soudního poplatku.

Stěžovateli bez pochyby náleží právo, aby Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost jeho kasační stížnosti proti usnesení, kterým jej krajský soud neosvobodil od soudního poplatku, a to dříve, než krajský soud řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku zastaví. Opačný postup by znamenal v právním státě nepřípustný zásah do práva stěžovatele na přístup k soudu, upraveného v čl. 36 Listiny základních práv a svobod.

Pokud by Nejvyšší správní soud zrušil usnesení o neosvobození stěžovatele od soudního poplatku a zavázal krajský soud k tomu, aby stěžovatele osvobodil, nebylo by již možné řízení z tohoto důvodu zastavit. Rozhodnutí o kasační stížnosti vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 As 37/2013 má tedy nepopiratelný vliv na další postup a rozhodování krajského soudu v této věci.

Ačkoliv krajský soud v okamžiku vydání napadeného usnesení, jímž řízení zastavil, nevěděl o tom, že stěžovatel podal kasační stížnost proti usnesení o neosvobození od soudního poplatku, tato procesní situace nemůže jít k tíži stěžovatele. Bylo povinností krajského soudu, aby se před vydáním usnesení o zastavení řízení informoval u Nejvyššího správního soudu, zda stěžovatel využil svého práva a v souladu s § 106 odst. 4 s. ř. s. přímo u Nejvyššího správního soudu podal kasační stížnost proti usnesení o neosvobození od soudního poplatku, či nikoliv.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že krajský soud není oprávněn zastavit řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku dříve, než Nejvyšší správní soud rozhodne o včasné kasační stížnosti podané proti usnesení o neosvobození od soudního poplatku vydanému v téže věci (shodně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 132/2004 - 91, publ. pod č. 608/2005 Sb. NSS).

S ohledem na výše uvedené skutečnosti je zřejmé, že napadené usnesení o zastavení řízení je nezákonné. Nejvyšší správní soud proto podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. 2. 2013, č. j. 30 A 6/2012 - 74, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto zrušovacím rozsudku Nejvyššího správního soudu a v novém rozhodnutí rozhodne také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první, odst. 4 s. ř. s.).

Námitkami stěžovatele proti usnesení o neosvobození od soudního poplatku se Nejvyšší správní soud v tomto řízení nezabýval, neboť kasační stížnost proti předmětnému usnesení bude samostatně projednána v řízení vedeném pod sp. zn. 3 As 37/2013.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu